

kjerkebla'

kjerkebla'

FOR TORVASTAD MENIGHET
NR 3 - 2021 - ÅRGANG 65

ETT ER NØDVENDIG

Ett er nødvendig
her i denne
vår vanskelige verden
av husville og heimløse:
Å ta bolig i seg selv.
Gå inn i mørket
og pusse sotet av lampen.
Slik at mennesker på veiene
kan skimte lys
i dine bebodde øyne.

Hans Børli

Andakt

v/Anne Netland

«Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.» Med disse Paulus-ordene begynner vi våre gudstjenester. Jeg tenker på denne hilsenen som en velkomstklem.

En venn av meg kalte denne hilsenen «nådehilsen-testen». I løpet av den setningen mente han at han kunne avgjøre om presten faktisk mente det han eller hun sa, eller om det bare var en tom frase. Det skulle merkes at presten hadde vært i kontakt med Ham han skulle hilse fra.

Jeg håper dere merker at jeg mener det jeg sier! Jeg ønsker at dere på Torvastad må få leve i NÅDEN: Vær nådige og rause mot hverandre. Ta imot dere selv med nåde. Og ikke minst kjenne at dere har en gud som vil møte dere med nåde hver dag.

Det samme med FREDEN. Gud har den freden vi lengter etter. La oss slutte fred med hverandre, oss selv, og med vår skaper.

Reisebrev fra den ambulerende sjømannspresten i Latin-Amerika

Ja, nå er det over to og et halvt år siden jeg sluttet som sokneprest på Torvastad.

Da Norge stengte ned den 12. mars i fjor, ble jeg kalt hjem fra Rio de Janeiro. Da hadde ikke pandemien rukket å bli et stort tema i Latin-Amerika, men det var jo bare et tidsspørsmål. Sjømannskirken gav meg andre oppgaver, og fram til jul ble mye av tiden min brukt i Nettkirken. Jeg satt på nettet og chattet med folk om sorger, men også noen gleder. Mange av samtalene handlet selvsagt om angst og uro rundt koronaepidemien. Krevende og meningsfylt.

Så kom 2021 - nytt år og nye muligheter. Jeg ble spurt om å være «ekstra-prest» i sjømannskirken i Stockholm. Det var inspirerende å jobbe sammen med dyktige kollegaer i Kronprinsesse Märthas kirke. Utrolig hvor mye kreativitet og engasjement det går an å få til selv om svenske myndigheter bare tillot oss å samle 8 stk. om gangen. I skrivende stund er jeg på vei tilbake til Stockholm, og gleder meg til å treffe igjen folk jeg har blitt kjent med der.

Parallelt med tjenesten i Nettkirken og engasjementet i Stockholm, har jeg selvsagt fulgt utviklingen i Latin-Amerika. VG's koronaoppdateringer har blitt flittig studert og analysert. Spørsmålet om når det er fornuftig å dra tilbake, har ligget i bakhodet hele veien.

Det har vært fint å ha kontakt med «menigheten» i Latin-Amerika via mail, facetime og whatsapp. Det har gjort avstanden litt mindre.

Koronatiden har vist oss hvor sårbare vi er som mennesker. Den forandret våre samværsformer og reisevaner – i alle fall på kort sikt. På sensommeren fikk vi i tillegg en klimareport som tydelig har vekket mange av oss. Jeg spør meg hva dette skal bety for tjenesten i Latin-Amerika. Kan jeg reise som før? Vil det være mulig? Vil det være forsvarlig?

Denne uka fikk jeg min andre vaksinedose. Jeg ser også at vaksineringsen er på god gang i flere land i Latin-Amerika. Dette gir håp.

Koronatiden har oppdradd oss reisende i at det er ikke alle møter som krever en reise. Det er mye som kan gjøres via internett, samtidig som vi ikke kan slutte å møtes ansikt til ansikt. En kritisk vurdering av nødvendigheten av hver reise, er nok uansett ikke så dumt.

Heldigvis finnes det mange måter å formidle nåde og fred på!

Anne Netland

Redaktørens hjørne

SPORLØS FERDSEL I NATUREN er et overordnet ideal i alt friluftsliv. Som friluftslivslærer på Karmøy folkehøgskule i over 25 år er dette noe jeg har innprentet elevene mine. Vi setter spor etter oss – fotspor, skispor i snøen, bølger i sjø og vann og aske etter et bål, men alt dette er spor som forsvinner raskt, og som ikke skader naturen.

Utover dette skal det ikke merkes at en friluftslivsgruppe har vært på tur.

Idealet om sporløs ferdsel i naturen er egentlig ganske lett å leve etter. Langt verre blir det når vi løfter blikket og ser på forbruket vårt, bruk-og kast-mentaliteten og klimaavtrykket vi setter. Dette har jo langt større konsekvenser for naturen og jorda vi bor på. Jeg leste nettopp at cruisenæringen har satt seg som mål å drive «sporløs turisme på Svalbard». Det er jo flott at de vil prøve å skade den sårbare naturen minst mulig, men det blir noe selvmotsigende.

*There was a very cautious man
Who never laughed or played.
He never risked, he never tried,
He never sang or prayed.*

*And when he one day passed away,
His insurance was denied.
For since he never really lived,
They claimed he never died.*

Som friluftslivslærer synes jeg idealet om sporløs ferdsel i naturen er flott, men ellers i livet ønsker jeg meg elever, venner og sambygdingar som markerer og engasjerer seg og som setter tydelige spor etter seg. Ikke vær passiv og anonym som mannen i det engelske diktet. Stå opp og si din mening enten det gjelder hverdagsrasisme, mobbing, vindmøller, klima eller hva det måtte være. Det er så lett å jatte med eller tie når noen kommer med ulike utsagn og påstander. Våg å si din mening, våg å ta diskusjonen!

Om noen dager er det Stortingsvalg. Her har vi mulighet til å være med å bestemme hvem som skal styre landet vårt de neste fire årene. Det meldes om uvanlig mange forhåndsstemmer, så kanskje vi sammen kan få frammøteprosenten oppover igjen. Godt valg!

John Kristian

Stavanger domkirkes pikekor i Torvastad kirke

Lørdag 19. juni var det duket for sommerkonsert i Torvastad kirke med lokale barn og ungdommer som deltok med musikalske innslag i samspill med kantor Ingrid Berg Tobiassen. De unge utøverne imponerte med ulike klassiske stykker, blant annet perler som «Czardas» og «Til Elise». Dette året var det også storfint besøk av Stavanger domkirkes pikekor med dirigent Jorunn Lovise Husan. Pikekoret består av jenter i alderen 12-19 år fra hele Stavangerregionen. Koret sang klassisk kirkemusikk, med stykker av blant andre Bach og Rutter, og norske folketoner, hvor noen til og med hadde koreografi! Pikekoret deltar også på gudstjenesten søndag formiddag. Etter

konserten inviterte menighetsrådet til sommerfest med servering av grillmat ute på kirkebakken.

KJERKEBLA' FOR TORVASTAD:

Redaktør: John Kristian Hausken

Redaksjon: Ingmar Areklett, Bodil Hagen, Bjart Grutle, Martha S Håkonsen og May Ingunn Vrålstad

Foto: Bodil Hagen m.fl.

Tips og stoff sendes til torvastad@menighetsblad.no

Utgivelser 2021: 17/3, 2/6, 8/9 og 1/12

Det er innleveringsfrist 14 dager før utgivelse.

Trykk: HBO. Design: J. Nag

Distribusjon: Bodil Aase 456 33 916.

For digital utgave kontakt menighetskontoret.

Gaver til bladet: 3361 14 00611

GIVERTJENESTE Menigheten

Menighetens givertjeneste går til dekking av den delen av trosopplæringsarbeidet som staten ikke dekker.

Det er derfor viktig for menigheten å ha disse midlene for å ha et best mulig trosopplæringsstilbud til våre barn og unge. Mange støtter arbeidet allerede, men det er alltid plass til flere! Givere kan velge å gi engangsbeløp eller bli fast giver. De som ikke alt er faste givere og som ønsker å bli det, må ta kontakt med kontoret.

Kontonummer: 3361 19 05586

TORVASTAD MENIGHET:

Sokneprest

May Ingunn Vrålstad

may.vralstad@karmoykirken.no

Tlf: 413 91 256

Trosopplærer:

Lisbeth Carina Marvik

lisbeth.c.marvik@karmoykirken.no

Tlf: 452 10 007

Kirkegårdsarbeider:

Tor Helge Tjøstheim

Tlf: 948 62 779

tor.helge.tjostheim@karmoykirken.no

Menighetspedagog

og 30% vikar daglig leder

Synnøve Bårdsen Lindanger

Tlf: 938 78 946

synnove.lindanger@karmoykirken.no

Kirketjener: Sonny Torvestad

Tlf: 52 83 95 69, Mobil: 456 08 484

sonny.torvestad@karmoykirken.no

Kantor: Ingrid E B Tobiassen

Tlf: 97141573

ingrid.berg.tobiassen@karmoykirken.no

Leder i menighetsrådet:

Tore Børseth Bjørnsen

Tlf. privat: 91638007

Servicetorg Karmøy

Telefon: 52 81 00 01

Kontor: Torvastad Kulturhus

Tlf. 52 81 20 30

torvastadkirke.no

De i Torvastad menighet eller vi i Torvastad menighet?

Fire inviterte torvastadbuers tanker om muligheter og utfordringer i Torvastad menighet.

Som en oppfølging av tema fra forrige nummer av Kjerkebla` knyttet til hvem menigheten er og hvordan den kan oppleves, var Arne Halvorsen, Siv Storesund, Trygve Utvik og Tor Asle Grønninngen invitert til en samtale i Kirkestua.

Ulik bakgrunn

Tor Asle forteller at han vokste opp like i nærheten av kirka. Fra tidlig alder var han med i aktiviteter i regi av Torvastad KFUK/KFUM og fikk oppleve Good News i sin glansperiode med et hundretalls medlemmer. Håkon Areklett var dirigent på denne tida, og utfordret ungdommene hver fredag til å komme på søndags-gudstjeneste – noe også mange gjorde. Slik har han opplevd å vokse inn i menigheten.

- Det var i forbindelse med noe spesielt når vi gikk i kirka i min barndom, men vi la oss aldri før vi hadde bedt kveldsbønn, forteller Siv.

I en periode i sin ungdom var hun med i Ungdomslaget (Torvastad KFUK/KFUM) og i Good News, men involverte seg langt sterkere i Torvastad Idrettslag. På denne tida opplevde Siv også at det var noe avstand mellom de som engasjerte seg i kirka, i KFUK/KFUM og på bedehusene – og at å ha sitt engasjement i Idrettslaget ikke var helt velsett fra disse grupperingene. Dette har forandra seg, i dag ser hun ikke samme skillet.

- Jeg er døpt, konfirmert og har gifta meg i denne kirka og skal vel ende opp her til slutt – så tilhørighet opplever jeg. Men jeg går ikke til alters (nattverd), så kristelig regner jeg meg ikke, sier Siv. Tvilen kan oppleves større enn troen.

Arne forteller at han er innflytter. Hans barndom er knyttet til Korskirken i Bergen, der hans foreldre tok ham med. Det var ikke like mange tilbud til barn og unge på den tiden, så det falt helt naturlig å gå på søndagsskolen der.

- Det å få stjerner i søndagsskoleboken var stort, sier Arne.

Han forteller videre at han kom til Karmøy i 1967, fant seg kjæreste fra Torvastad og giftet seg i Torvastad kirke. Arne løfter fram det store fellesskapet i hele bygda – vi i menigheten, vi i Idrettslaget, vi i Bygdalaget. Vi inngår alle i det store livshjulet med dåp, konfirmasjon, for mange også vielse og til slutt begravelse. Kirken er et sted for både glede og sorg – slik kan alle se seg som en del av menigheten.

Trygve forteller at han er født og oppvokst på Torvastad.

- Jeg begynte på søndagsskole på Nordbø, der far min var søndagsskolelærer. Siv også gikk der, sier Trygve.

Seinere ble det guttelag og i ungdommen Good News og Ungdomslaget for Trygve. Han understreker også betydningen dirigenten Håkon Areklett hadde i å utfordre de unge til å komme til gudstjeneste.

- Ungdomstida har nok forma meg og betydd mye for meg, og jeg har hele veien engasjert meg i menigheten og ungdomslaget i en eller annen form, sier Trygve.

De eller vi?

Tor Asle og Trygve ser seg begge klart som en del av menigheten. Arne løfter fram bygdefellesskapet på Torvastad, og peker på at det er vi både i Idrettslaget, KFUK/KFUM, Bygdalag og menighet og at kirken er en ramme fra vogge til grav. Tor Asle løfter fram hvordan egne barn har opplevd tilhørighet i KFUK/KFUM og at han ser dette arbeidet som en sentral del av menighetens liv. Han forteller at han kan møte på folk i bygda som tenker at de i menigheten ser på seg selv som

bedre enn andre på ulike vis, og at det kan være en utfordring å få formidlet at slik er det absolutt ikke.

- Når jeg er på gudstjeneste og det ikke er en eneste salme jeg kan synge med på, da tenker jeg de i menigheten, sier Siv.

- Jeg regner meg som vanlig musikalsk og mener vi har en salmeskatt som langt på vei er felles for nasjonen. Når jeg har vært på gudstjeneste og fått sunget og del-tatt – da er det vi i menigheten.

Arne påpeker at han som innflytter ikke har den opplevelsen av skiller som Siv har beskrevet fra sin ungdom. Han beskriver hvordan han engasjerte seg i Idrettslaget da hans barn var aktive der og i KFUK/KFUM da de var med der. Etter 20 års engasjement i Idrettslaget, derav to perioder som leder, falt det naturlig å ta på seg oppgava da Geir Styve, som da var sokneprest, utfordret ham til innsats. Det var behov for et nytt bygg til å romme bårhus og en kirkestue i nær tilknytning til eksisterende kirkebygg. Arbeidet tok fem år, forteller Arne, og det har vært en glede, f.eks. på torsdagskaffe i Kirkestua seinere, å oppleve at folk som ikke er blant de faste kirkegiengerne finner veien dit - f.eks. etter babysang i kirka. Han har også vært veldig opptatt av at Kirkestua skulle brukes til å starte søndagsskole.

- Vi må begynne med de minste, sier Arne. Så kan de gå videre i Speider og KFUK/KFUM etter hvert. Dette må bin-des sammen.

Tor Asle løfter fram betydningen av personlige relasjoner. Både for ungdom og for folk som kommer flyttende til bygda kan det ha betydning å kjenne noen og ha noen å gå sammen med. Trygve er også opptatt av viktigheten av å få kontakter og å bli engasjert i arbeidet. Tor Asle påpeker at søndagsskole under gudstjenesten også kan bidra til at flere småbarnsforeldre involverer seg. Menigheten må være inkluderende fra fødsel til grav hvis de unge skal bli værende, tilføyer Siv.

Muligheter etter corona?

- Jeg er spent på hvordan det blir nå etter corona, sier Tor Asle. Er det sånn at folk er ekstra gira, eller har de falt av lasset for godt?

Trygve og Tor Asle er opptatt hvordan det vil gå med f.eks. Good News etter corona, og Arne påpeker at all frivillighet har møtt utfordringer – også innenfor idretten. Siv påpeker at en del mennesker også har satt pris på å roe ned. Kan det bli for hektisk og for mange tilbud? Hun påpeker at i hennes barndom måtte hun være stornok til å gå eller sykle på egen hånd for å være med på aktiviteter. I dag bringes barn veldig tidlig inn i mange aktiviteter – i tillegg til at de aller fleste går i barnehage.

Hva kan gjøres?

Arne poengterer at barn må få være barn, og at man må tåle at småbarn kan lage litt lyd f.eks. under gudstjenesten. Tor Asle minner om at Kirkestua nå gir mulighet for at det kan være et eget opplegg for barn der samtidig som prekenen

finner sted i kirkerommet. Siv forteller at hun bruker høreapparat, og at teleslyngeanlegget i kirkerommet ikke fungerer like godt over alt. Støy kan derfor være en utfordring for folk med redusert hørsel, påpeker hun.

- Det er avgjørende å få søndagsskolen i gang etter corona og å få med småbarnsforeldre, sier Trygve. Konfirmantarbeidet er også viktig, og konfirmanterne må involveres ikke bare i gudstjenester, men også i K/M's arbeid.

Hvordan snakker vi om kirken og menigheten?

- Vi må snakke kirken opp i de sammenhenger der vi har mulighet til det, sier Tor Asle. Når jeg smugleser avisa Dagen slår det meg hvor opptatt enkelte sentrale personer og miljøer i «Kristen-Norge» er

av å snakke Den Norske Kirke ned.

Siv stiller spørsmål ved hvordan kristne frimenigheter kan engasjere så sterkt som de gjør i Karmøy – og også på Torvastad. Kirken skal ikke dømme – men er den for redd for å mene noe? Kirken må basere seg på Guds ord, sier Siv.

- Vi som er i kirken tror på Gud og Jesus og Den hellige Ånd, sier Siv. Jesus han var en «himla fine fyr», han dømte ingen!

- Menigheten er ikke bare det som skjer i selve kirken, og jeg mener framtiden er de unge, legger Arne til. Vi må snakke ting opp, så godt vi kan!

- Vi trenger ikke gå så langt for å finne stridstema, påpeker Trygve. Jeg synes vi heller vi skal løfte fram det vi er enige om. Da når vi lenger ut og jeg tror flere vil komme.

Bjart

Torsdagskafé 11:00-13:00 i Kirkestua

Hver torsdag fra 2. september til 2. desember blir det kafé i kirkestuen. (ikke høstferieuken).

Hvis du skal på babysang med barnet ditt, en tur på kirkegården, eller rett og slett har lyst på en kaffekopp, en vaffel eller et nybakt rundstykke, ja da bør du ta turen på torsdagene.

Her kan du slå av en prat med kjente og ukjente. Smitteverntak. (tilviste plasser/1 m avstand mm).

2. desember blir det smørbrød og kåseri ved Liv Stava.

NESTE ÅR FÅR HUN BREV FRA KONGEN!

Ågot Haraldseid er født 16. august 1922, og vokste opp i Vikjå, nedforbi Rabben ut mot Paddå.

Hun er født Håstø, og de var seks søsken. Ågot var tredje eldst, og nå er det hun, Egil og Solveig som er igjen.

Ågot er i i fin form på tross av to hjer-teinfarkt. Da jeg treffer henne en morgen i juli sitter hun og koser seg med en kopp kaffe og dagens avis.

Faren Johan var baker hos Steinstø. Bestemora Gina drev landhandel: « Gina i Vikje».

Gina ble enke bare 28 år gammel og satt igjen med omsorgen for fire barn.

BARNDOM –GODE MINNER

Ågot husker tilbake på barndommen med takknemlighet. De gikk på skolen annenhver dag, hos frøken Jesper, frøken Christensen og Lærer Askeland. Ågot likte godt norskfaget og å skrive stil.

De første årene holdt de til på bedehuset, senere flyttet de inn i nye Håland skole. De gikk fram og til bake til skolen.

Det var ikke asfalt den gangen, og Ågot husker de bygde sandslott med små trille-bærer fra de store sandhaugene i området.

Når faren lagde mandelsnitter i bakeriet fikk de skalkene, mens han fikk ei bøtte melk i bytte.

Om lørdagen kom fru Steinstø i bakeriet og da fikk barna drops. De passet alltid på å være der når hun kom.

JULEN.

En gang Ågot var på juletreff på bedehuset tok juletreet fyr på grunn av levende julelys. Etter det våget ikke familien til Ågot å ha juletrelys. Ikke før de fikk elektriske lys.

De laget julepynt av glanspapir, korgar og lenker. Julekvelden hadde de fersk torsk med risengrynsgrot til dessert. Barna hadde julesokk nede ved sengeenden som de fikk karameller og litt snop i. Julegavene var av det nyttige slaget: Strikkvotter og strikkelubber.

1. juledag var det kirkegang, og de måtte gå hele veien fram og tilbake.

Under krigen minnes Ågot at der var tyskerstasjon i Vikjå, og tyskerbrakker der Olivia hadde butikk. Tyskerne holdt også utkikk oppe på Vikafjellet.

Alle hadde rasjoneringskort.

Ågot giftet seg med Reinert Haraldseid fra Skjold. Rett etterpå flyttet de inn i 2. etasje hos Elisabeth Dagsland. (Moster – verden er ikke stor) seinere bygde de hus på Litlasund. Reinert jobbet på tankanlegget på Litlasund, og sammen fikk de to døtre Gunvor og Åse Randi. Ågot har fem barnebarn og elleve oldebarn.

Det er ikke helt uvanlig lenger at folk blir 99 år. Ågot har aldri røykt eller drukket alkohol. Hun har spist sunt og syklet i stedet for å kjøre bil.

På sine eldre dager var de flere enker som holdt sammen om lørdagskveldene. Ågot, Gudrun, Elisabeth (moster) Kitty og Solveig. Men venninnene er døde alle sammen.

FØR OG NÅ - BRUK OG KAST

Den største forskjellen på livet da hun var ung og i dag var at de måtte klare seg med lite- men likevel var de alltid takknemlige. I dag er det for mye «bruk og kast» sier Ågot. Dessuten hadde folk bedre tid, og gikk og besøkte hverandre.

Nå bor Ågot på Kopervik sykehjem. Hun ønsker seg mer aktivitet på avdelingen, og en pleier kan forsikre henne om at det vil ta seg opp når samfunnet åpner mer opp. En andakt er noe av det Ågot savner.

Mor til Ågot drev misjonsforening i 30 år, Ågot tok over etter henne og ledet foreningen de neste 30 årene. Ågot er glad hun har fått plass på sykehjemmet. Det ble ensomt i lengden å bo hjemme. Her får

hun besøk av døtrene flere ganger i uka, og har folk rundt seg hele døgnet. Det gjør at hun føler seg trygg og ivaretatt.

Bodil

SALMESPALTEN

Opna deg, hjarte!

Til vigslinga av Hinna kyrkje i Stavanger 29. oktober 1967 skreiv Alfred Hauge (1915-1986), som budde på Vaulen og tilhørte Hinna menighet, salmen "Opna deg, hjarte!"

Biskop Birkeli kjende seg ikkje fri til å la den bli sunge av heile kyrkjelyden, sidan den (naturleg nok!) ikkje stod i Landstad reviderte salmebok. Den blei brukt som "introitus". Hinna menighetskor song den (på koralen "Mektigste Kriste") under inngangsprosesjonen.

Første verset hadde alt då funne si varige form:

*Opna deg, hjarte! Opna alle dører!
Helgedags vegar til Guds hus oss fører.
Her vil ved ord og altar han oss finna,
fast til seg binda.*

Salmar som tydeleg vender seg mot Gud, Kristus eller Anden i lovsong eller bøn kallar me gjerne sakrifiselle. Dette verset er indirekte sakrifiselt, slik det t.d. også er når det i ein bibelsk salme heiter: "Ver stille for Gud, mi sjel!" Formelt tiltalar Hauge vårt eige hjarta, men det skal opna seg mot det opne gudshuset og Guds opne farsfamn ved ord og altar (forkynning og nattverd).

*Herre, vår Fader! Dette er ditt tempel.
Gjev du kvar stein og kvar ei sjel ditt tempel.
Malmen i tårn, vår munn og engleherar
saman deg ærar.*

No er eit tempel bygt og skal vigslast. Her anar me liner bakover heilt til Salomo (1.Kongebok 8). Og stempelet på kvar stein minner om den særskilde vigslingskrossen som gjerne er rissa inn i kyrkjeveggene (ser ut som bokstaven O med eit plussteikn inni). Og kyrkjelyden er bygd opp av levande steinar, der kvar einskild sjel har fått krossmerket i dåpen.

Malmen i tårn er kyrkjeklokkene. Dei kallar til samling og er samtundes – som her - lovprising til Gud, saman med oss og med "engleherar", som blei endra, først til "åndeherar", og så til "himmelherar".

Kyrkjebygget står der så majestetisk, men her er sterkare materialar på ferde: åndskrefter som skaper radikal endring:

*Murar og spir må høgt mot himmel kneisa,
einast din Ande liv av død kan reisa,
Einast du, Jesus, kan oss Anden senda
og oss omvenda.*

Fram mot "Salmer 1973", då salmen fekk den endelege ordlyd, gjennomgjekk særleg fjerde verset nokre språklege justeringar utan at det saklege innhaldet er nytt. Først var det slik:

*No lyder kallet. Far til born oss kårar.
Vinterfrost vik for himmerikets vårar.
Krist i sin vinstokk oss som grøne teinar
med seg sameinar.*

Denne hausten kjem me til å synga salmen på nr. 556 i salmeboka vår på ein del av gudstenestene. Tidlegare sokneprest i Vår Frelzers menighet, Jostein Vestbø, som også er ein Alfred Hauge-kjennar, har skrive om denne salmen:

I desse åra var jo Alfred Hauge med i salmebokkomiteen, og det er nok han sjølv som har gjort dette verset sakrifiselt og mykje betre:

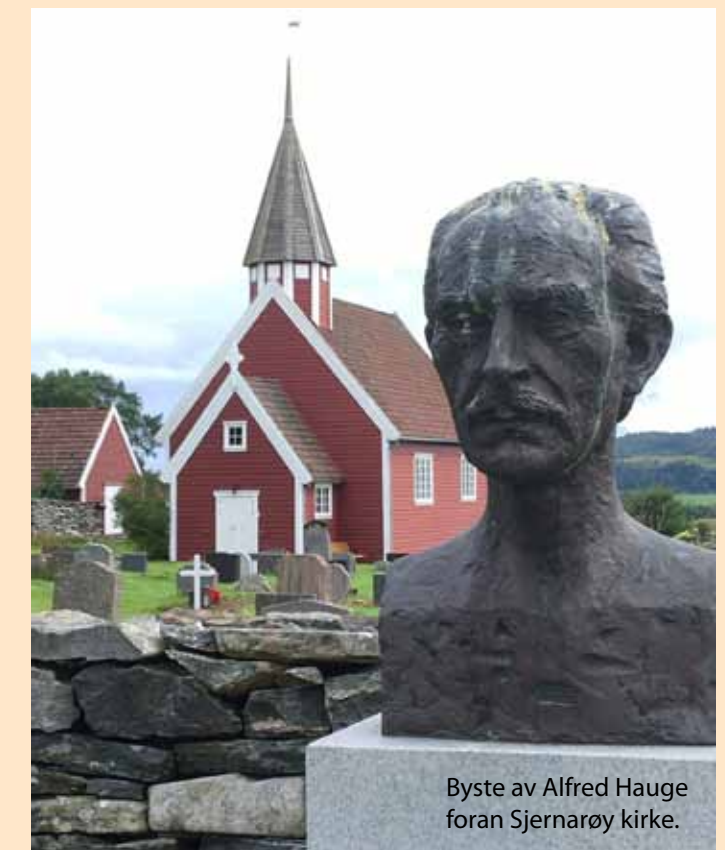
*Fader, du kallar og til born oss kårar.
Vinteren vik for himmerikes vårar.
Krist, i din vinstokk du dei grøne teinar
med deg sameinar.*

Igjen møter med Gud som far. Og me får del i den nye byrjing, her uttrykt som barnekår ved adopsjon (anar me ei påminning om dåpen her?) og som greiner på vintreet (nattverden?)

Slik Gud møter oss i Kristus, i gudstenesta, får me stadig på ny eit nytt utgangspunkt, det gamle vik plass for den nye tid og tilstand, det er forventningsfull såtid og våronn. Og det spirer grønt.

Salmen munnar ut i takk og lovsong. Takk for at den himmelske konge har gjort seg tilgjengeleg i eit kyrkjebygg i eit lokalmiljø og for at den verdsvide og evige kyrkjesongen lyder også her. Den songen som "malmen i tårn, vår munn og himmelherar" stadig øver på, skal eingong - ja "snart" – lyda meir reint og fulltonande enn nokon gong.

*Takk, Herre! Du har reist hos oss di trone,
lagt på vår tunge lovsongs nye tone:
Snart skal den tonen stiga utan like
løyst, i ditt rike!*

Byste av Alfred Hauge foran Sjernarøy kirke.

Kirkefastett med veksling i 1880

Kirker har avløst hverandre. Høsten 1880 sto to kirker side om side i Torvastad. Den ene var nettopp innviet til bruk. Den ruvet i landskapet sørøst for ei lita kirke som hadde samlet bygdefolket i 245 år. Denne gamle kirken var liten og lav, bordklædd og tjærebreidd, med høit, spidst tak og taktækning av de smaa gammeldagse, holandske «panner». I venstre ende et spidst, slankt taarn med veirhane av jern. Slik beskrev Fridtjof Øvrebø kirka han var døpt i. Denne kirka fra 1635 hadde i 1880 vært «dødsdømt» i nesten 30 år. Nå skulle den snart rives.

En søsterkirke på fastlandet som også var bygd på 1630-tallet, var i 1858 blitt erstattet med nåværende Skåre kirke. Begge de gamle kirkene hadde værhaner på toppen av tårnet. Den minnet kirkegjengerne om hanen som gol da Peter nektet for at han kjente Jesus.

Byggeboom av nye kirker ...

Det var ingen tilfeldighet at Torvastad prestegjeld fikk nye kirker på denne tiden. Befolkningen hadde økt, og kirkene ble for små. I 1851 la Stortinget press på menighetene ved å bestemme at kirkene skulle romme 30 % av medlemmene.

Fram mot 1900 ble over 600 nye kirker bygd, ikke få av disse i nabomenighetene til Torvastad. Farnes kirke ble innvigd i 1851, Tysvær i 1852, Ferkingstad 1854. Så kom Sveio 1858, Kopervik 1861, Nedstrand 1868, Vikebygd 1872 og Valstrand 1873.

... men ikke i Torvastad

Behovet for større kirke i Torvastad var tydelig. Ved spesielle anledninger var ko-ret fylt av staaende, og biskopen ga i 1853 beskjed om at presten måtte bevirke at de kirkesøkende ikke satte sig på alterrækkverket. Men økonomisk trange tider satte bremsen for nybygg. I 1856 fikk prosten vite at Tilstanden i Sognet er saa nedtrykt på grund af fiskeriets aftagelse, så det måtte gis Henstand med at tilveiebringe en ny Kirke.

Det tok derfor flere år før en så mulighet for å bygge. Soknepresten valgte i mellomtiden å konfirmere torvastadungdommene i den nye Skåre kirke.

Biskopen var stadig opptatt av at Torvastad burde få ny kirke. For at paaskynde Kirkesagen i Torvastad anbefalte han i 1871 Laan af det Offentlige.

Vedtak om bygging i 1876, men

Kommunestyret drøftet saken flere ganger. Planen om å bygge en kopi av Ko-

På Presteneset bodde Lars Viersen. Han var smed og laget denne fine porten.

pervik kirke ble oppgitt. Endelig i 1876 vedtok kommunestyret å søke om Tiltalelse til at Oppføre Kirka i samme Form som den nye Kirke i Annexet Valestrand under Sveens Prestegjeld.

Flere uavklarte spørsmål gjorde at Kirkedepartementet sin godkjennelse lot vente på seg. I et avisinnlegg i 1878 mente derfor en torvastadbu at det neppe ville skje noe de nærmeste årene. Kirka ville rimeligst først komme Børnebørnene til nytte.

Da dette kom på trykk, lå likevel alt til rette for å bygge. Soknepresten hadde erklært at kirken ville tilfredsstillere alle mulige Fordringer til Soliditet, Bekvemmelighed og Smagfuldhet. Bestemmelsen om at kirka måtte gi plass til om lag tredelen av folkemengden, var også ivarettatt. Siste folketelling viste at 1573 bodde i Torvestad Hovedsogn. Etter avtale med departementet ble skipet bygd 3 alen (nær meter) lengre enn Valestrand kirke. Det ga 472 sitteplasser, nok til nesten en tredel av befolkningen. Det var hele tre ganger fler enn det den gamle kirka rommet.

Men nye skjær dukket opp. En diskusjon om hvor kirka skulle bygges, blusset opp. Etter måneder med avisinnlegg, folkemøte og flere kommunestyremøter ble

byggestedet avklart i januar 1879: nær den gamle Kirkes Tomt som mulig.

Kirka bygd 1879-1880

Kjøp og frakt av trematerialer var allerede avtalt med Jo Kobba nordøst i Sveio. Han het egentlig John Jørgensen og var både trelasthandler, skipstømmermann og førte egen jekt. Jo var et naturlig valg siden han hadde levert byggematerialene til kirkene i Vikebygd og Valestrand. Med skøyta fraktet han materialene til prestebygga, sør for Grønningsjøen. Her møtte bøndene fram med hester og fraktet tømmeret opp til byggeplassen. Fortsatt finnes det spor etter prestebrygga og veien opp til prestegarden.

Brødrene Jacobsen fra Skudenes var hyrt inn som kirkebyggere. De hadde erfaring og bygde i alt 11 kirker. Begge husmennene på prestegarden fikk oppgaver. Gaut var bygningsmann mens Lars som var smed, laget port til kirkegården.

Skifte av prester under kirkebyggingen

Lørdag den 24de Mai var en rigtig Festdag for Torvestad Menighed, idet Grundstenen til dens nye Kirke da nedlagdes. Kl. 10 Formiddag gikk Hr. Sogneprest Jespersen med Sognets Kommunebestyrelses Med-

Altertavla i den nye kirka hadde et enkelt kors. Slik det også er i Utsira kirke. Denne altertavla oppbevares nå i kommunens arkiv. Korset er blitt presesjonskors.

lemmer i Prosesion fra Prestegarden hen til Kirketomten, hvor en stor del af Menigheden havde samlet sig, sto det i Karmsund-posten i 1879. Det ble sunget, og soknepresten ønsket at den nye kirka måtte bli menigheten til sand Velsignelse baade i Tid og Evighed.

Den gamle kirka sto nordvest for den vi har nå, like ved de to lyktene. Her ligger gravminnet etter Gurine og Jon Kristian Jonson som døde kort tid etter at den nye kirka var bygd.

14. oktober samme år ble Haugesund og Skåre skilt fra Torvastad prestegjeld, og Jesper Jespersen forlot Torvastad for å bli første sokneprest i Haugesund prestegjeld.

Hans etterfølger ble Svend Borkeman Hersleb Walnum. Han deltok ved innvielsen 13. oktober 1880 hvor naboprester og tre proster var gjester. Høytideligheten ble forsterket da en for første gang benyttet et orgel ved en gudstjeneste i Torvastad. På galleriet var anbragt et lidet orgel, som betjentes af Student Chr. Storsteen, der tillige havde indøvet et Sangkor som var plasseret omkring Orgelet og ledede Sangen.

Den rommelige, lyse og vennlige kirke gjorde et godt inntrykk, mente referenten som hadde et «spark» til naboen over sun-det Det gjør et godt Indtryk, at man har sat sig ud over den forældede Skik eller rettere Uskik med de lukkede Stolerader og i deres Sted forsynt Kirken med løse Bænke. Hvad tid skal vi naa saa langt i Haugesund? I Skåre kirke var det dør inn til hver benk med opplysning om hvem som hadde rett å sitte.

Studenten Chr. Storsteen som deltok, var John Kristian, sønn til kirkesanger og

skolestyrer Ole Storsteen. Han hadde nett-opp begynt å studere til prest.

Skrabauktion

Byggingen av ny kirke ble avløst av riving og salg av den gamle kirke som nå så rigtig rar og fordums ud med en ubeskrivelig duft af alder, af historie over sig. Den lignet en liden gammel gubbe, der ligesom lever i forgangenheden, mintes Fridtjof Øvrebø. Og saa rev man dette hellige minde fra hinanden. Rev til grunds uden barmhjertighet, feiet det væk paa en skrabauktion.

Kommunen trengte penger og så liten verdi i det som var gammelt. Noen få gjenstander ble bevart og overført til den nye kirka. Klokka fra middelalderen og dåpsfatet fra 1836 er fortsatt i bruk. Men altertavla, lysestaker, ei jernbeslått kiste fra før 1617, en svær inngangsdør av eik oversådd med indskårne navn, bumerker og årstall, alt ble solgt uten at vi vet hvor de havnet, med unntak av et par gjenstander. I Romerikssalen på Akershus henger lysekrona fra 1702, mens etterkommere til Rolf Nieuwejaar i USA eier Bibelen fra 1647.

Ingmar

EN AKVARELL BLIR TIL

Oppgaven:

- Redaksjonen for Kjerkebla' ønsker ny og gml. kirke på en og samme akvarell.

Utfordringene:

- Det finnes ikke fotos av gamlekirka, og ingen nålevende har sett den.
- Ukjent størrelse og plassering av gamle kirka i forhold til den nåværende.
- Ukjente farger på tak og vegger.

Oppdragsgiver Ingmar Areklett skaffet meg det som fins av beskrivelser av gamlekirka. Ang. størrelsen på gamlekirka har han samlet info om tilsvarende kirker fra samme tidsepoke. Dette gir oss inntrykk av størrelsesforholdet mellom den gamle kirka og den nye.

Historien om den gamle kirka står i en artikkel av lokalhistorikeren Fridtjof Øvrebo. Han skriver at taket var tekket med rødlig, små takstein fra Nederland, og veggene var tjærebredd trepanel. Gamle-

kirka sto litt nordvest for den nye, og helt i nærheten.

Maleprosessen

Først må en skisse på plass, med svak blyant og viskelær. Så kommer det morsomste, men også litt nifse: å sette den første fargeklatten på akvarellpapiret. For den blir stående, om den da ikke fjernes straks med tørkepapir.

Derfor begynner jeg forsiktig, med lyse farger. Lys farge kan overmales med

mørkere farger, men ikke omvendt. Det ble mange runder med å mørkne fargene på bildet, litt etter litt. Og så gjelder det å stoppe i tide.

Å få lov å male bilde til Kjerkebla' av torvastadbuene sine to gudshus gjennom nærmere 400 år, er både en ære og et ansvar.

Det ble en krevende, men mest av alt givende oppgave.

Elisabet Vaage Helland

Nytt liv i gammelt hus

Gamle Nordbø bedehus er lett å få øye på der det ligger ved Karmsund bro. Bedehuset ble bygget i 1910 og har med unntak av årene under andre verdenskrig, vært jevnlig i bruk til møtevirksomhet i det kristne arbeidet. Etter at det ble lagt ut for salg i mai i år, var det *Hellige Irina menighet* som ble de nye eierne.

Hellige Irina menighet er knyttet til Den russisk ortodokse kirke i Norge. På menighetens nettside kan vi lese at denne igjen hører til under Den russisk ortodokse kirke i Moskva. Kirkens overhode er Patriark Kirill, som har vært leder siden 2009. Det finnes flere menigheter i Norge, og Hellige Irina menighet i Rogaland driver all sin virksomhet fra Line bedehus på Bryne. Det er ca. 450 medlemmer i Rogaland, og flere av dem bor på Karmøy og i Haugesund.

Leder i menighetsrådet, Alesia Ranzinkevich, forteller at de allerede er i gang med gudstjenester på Nordbø. Huset var i god stand, renoverte både ute og inne, så det eneste de trengte var å ordne til for sine gudstjenester. Blant annet så har de delt av med gardiner, siden kirkerommet skal ha to deler. De som bor i Karmøy og Haugesund pleier å samles hver lørdag for å dele ord fra Bibelen, prate, drikke te og bli bedre kjent. De har leid lokaler i Haugesund i flere år. I tillegg har mange reist

til Stavanger og Bryne for å delta i gudstjenester der, noe som har vært litt langt og slitsomt, særlig for barnefamilier og eldre. Ranzinkevich er glad for at de nå har fått et forsamlingshus i sitt eget nærmiljø.

Menigheten har planer om mer aktivitet etter hvert. De ønsker blant annet å få til gudstjeneste hver tredje uke, og sette i gang med mer barne- og ungdomsarbeid. For øyeblikket har de ikke fast prest i Rogaland. Det er planer om tilsetting, men koronasituasjonen har gjort det vanskelig å få en russisk prest til å komme og bosette seg her. Når det nå feires gudstjeneste, kommer det prest fra Oslo. Ellers så har

de opplevd at koronasituasjonen har gjort folk mer søkende. Både unge og eldre, også norske, har oppsøkt kirken. Dette var litt overraskende, men det ser ut som mennesker har større behov for å møtes og være sammen om troen, tross frykt for smitte og nedstengning.

Det er gledelig med liv og aktivitet i det gamle bedehuset. Alesia Ranzinkevich understreker at alle er hjertelig velkommen inn, om det er noen som er interessert i å se eller delta i det som skjer der. Torvastad menighet ønsker lykke til og Guds velsigning over arbeidet.

Martha

Vi presenterer våre sponsorer: Storesund frisør AS

Charlotte Osnes Gabrielsen som er eier av Storesund Frisør har 1. september 30 års jubileum! Hun kjøpte salongen etter endt læretid da hun var 20 år.

Jeg stortrives med å være frisør og synes fortsatt det er like kjekt å gå på jobb nå som før. Grunnen til det er nok alle de kjekke kundene og at vi aldri blir utlært i dette faget, det er alltid noe nytt og spennende på gang.

Jeg er medlem i Haugaland Frisørløug og Norges frisør og velværeforbund. I tillegg til dette er jeg og har vært sensor i frisørfaget i Rogaland fylkeskommune de siste 10 år. Noe jeg synes er veldig spennende, fordi jeg brenner for opplæring og rekruttering, og å få nye unge talenter inn i frisørfaget.

Nytt i salongen nå er at jeg har fått med meg sønnen min Emil på laget, dette gir meg enda mer inspirasjon og guts til

å stå på videre! Han er lærling, sammen med Caroline som snart er ferdig med læretiden sin. Vi har også fått tilbake May Iren som tidligere har hvert lærling hos meg. Tilsammen har 9 lærlinger fått svennebrev under opplæring hos Storesund Frisør. Jeg brenner for faget og er stolt av å ha lært opp så mange flinke frisører.

Storesund Frisør AS har et godt rykte på seg, noe som viser igjen på kundelistene våre. Det kommer kunder fra hele distriktet, fordi de har hørt at vi gjør en god jobb, dette er vi stolte over og vi synes det er utrolig kjekt når nye kunder vil komme til oss.

Vår visjon er å være blant de beste, så vi kurser oss og holder oss oppdatert på det siste nye i faget. Vi har ambisjoner for fremtiden, og ekstra kjekt er det å ha et godt team med seg på laget.

Jubileet vil bli markert med gaveposer

til 30 heldige vinnere og selvfølgelig kake og kafe til kunder. Vi ønsker gamle og nye kunder hjertelig velkommen til salongen vår.

Bli bedre kjent med: Einar Tho

Bor på: Storasundfeltet
Kommer fra: Hjarthdal i Telemark
Alder: 45
Familie: Gift med Siv Marit, to døtre, Idunn og Oda.
Utdannelse: Journalistikk. Begynte også på en ingeniørutdannelse innen datateknikk.
Tidligere jobber: Journalist i Porsgrunns Dagblad, diverse roller i Stavanger Aftenblad, vaksjef, journalist og samfunnsredaktør i Haugesunds Avis.
Begynte som redaktør i Haugesunds Avis: Jeg ble ansvarlig redaktør våren 2015.

Hvordan var det å komme som innflytter til Torvastad?

Veldig fint. Vi flyttet da fra Sandnes, og det var godt å komme til ei flott bygd på Karmøy. Jeg er fra ei mye mindre bygd, så natur og frisk luft er viktig for meg.

Hva er det gode med å bo på Torvastad?

Passe stor bygd med god plass og trivelige folk. Gode tilbud for idrett og aktivitet, men samtidig nær byen.

Noe du savner?

Bedre kollektivforbindelse og ei bru som er trygg og god å sykle over. Og noen flere vindstille dager.

Hvor lang tid vil det gå før du kan regne deg som Torvastad-bu?

Jeg er relativt tilpasningsdyktig og ble Torvastad-patriot etter et par dager. Nå har vi bodd der i 15 år, og jeg regner meg helt klart som Torvastad-bu. Hva andre regner meg som, vet jeg ikke.

Leser du Kjerkebla?

Jeg blar stort sett gjennom det, ja.

Hva er dine hovedoppgaver som redaktør i HA?

Å lede det redaksjonelle arbeidet på overordnet nivå, og på best mulig måte tilrettelegge for at mine dyktige kolleger kan lage mest mulig god og viktig journalistikk for våre abonnenter. Passe på det presse-etiske, at vi løser samfunnsoppdraget vårt og samtidig at vi har god og sunn økonomisk drift.

Hva er det beste med jobben?

Enorm variasjon i oppgavene. Det kjennes veldig meningsfylt å lede en be-drift som er veldig viktig for mange på

Haugalandet, og jeg treffer og j med mange flinke og intere mennesker.

Du er ikke redd for å skrive i mener i aktuelle saker. Hvilke sjoner får du fra avisens eiere, dine medarbeidere og leserne?

Avisens eiere legger seg aldri opp i hva jeg mener om ting. Litt kjeft får jeg av og til fra lesere som er uenige, men det er sunt og greit. De seriøse og ufine tar jeg ikke tungt. Internt kan vi ha diskusjoner, men det er konstruktivt.

Står det for lite om Torvastad og Torvastadbuer i Haugesunds Avis?

Jeg tror Torvastad er rimelig godt representert i spaltene våre. Det er mange driftige og flinke folk men meningers mot her. Det er bra.

Har du et «gyllent avis-øyeblikk/opplevelse» du vil dele med oss?

Det har vært mange gode opplevelser og møter med fantastiske folk. Jeg skal ikke nevne navn, men det har gjort meg veldig glad og stolt når mennesker som har opplevd svært dramatiske og tragiske hendelser har tatt kontakt for å takke måten Haugesunds Avis har dekket hendelsene på.

Og kanskje en skikkelige tabbe du har gjort???

Gjør nok stadig feil, men husker godt da jeg som redaktør for leiravisa i forsvaret dekket et svært fornemt besøk til regiminet – uten film i kameraet.

Noen ønsker/drømmer for Torvastad?

Jeg håper og tror Torvastad klarer å ta vare på sine landlige kvaliteter i lang framtid, selv om det sikkert blir mer press på boligbygging osv.

Har du en hjertesak/noe du brenner for?

Som redaktør blir man fort engasjert i saker som går på knebling av ytringsfrihet.

FAVORITT

Hobby: Trening. Løper en del og har gjort litt triatlon. Fridykking.

Avis (utenom HA): New York Times. Billig og svært bra når man vil løfte blikket.

Musikk: Liker mye, men “mine” band er Smashing Pumpkins og The White Stripes.

Bok: Gjerne Knausgård, Solstad og Orwell.

Skriftsted/visdomsord: Hadde det vært lett, kunne hvem som helst ha gjort det.

Mat: Skikkelig italiensk pizza.

Feriested: Kreta og hytta på Bjoa.

Salme: “Mitt hjerte alltid vanker” treffer noen dype strenger festet i barndommen.

Barnekoret Korus starter opp igjen på Ungdomshuset torsdag 16. september

og over i oddetallsuker kl 18-19.

Velkommen til gutter og jenter i 3.-7. klasse!

Gleder oss til å se igjen gamle- og nye-medlemmer!

Speideren startet opp 26/8 kl 17.30-19.30

Oppmøte er ved speiderplassen bak Aktivitetshuset.

Kontaktperson for storspeideren (fra 5.klasse) er Peder Christiansen-97156935

Kontaktperson for stifinner gutter (3. og 4.klasse) er Sigmund Vedø-97679867

Kontaktperson for stifinner jenter er Johanne Lomheim-970 97 953

Gratulerer 1

Gratulerer med bronsemedalje til Jonah og Benjamin Utvik i NM U19 Sandvolleyball. I bronsefinalen møtte de en annen Torvastad-spiller, Christoffer Førland som spilte sammen med Syver Klungsøyr fra Vikersund.

I U21- og U17-klassen ble det finale på begge Utvik-brødrene, i hver sin klasse.

Benjamin vant gull i U21-klassen sammen med Jo G. Sunde fra Molde. Mens Jonah tok sølv i U17-klassen sammen med Emil Olsen fra Bergen.

Halvårsprogram for Klubben 2021

Alle klubbkvelder er på Lørdager fra kl 20:00

4. Sep: Åpent Hus
 11. Sep: Hallkveld
 18. Sep: Åpent Hus
 25. Sep: Kakekveld
 2. Okt: Åpent Hus
 9. Okt: LAN
 23. Okt: Åpent hus
 30. Okt: Åpent Hus
 6. Nov: Bowling
 13. Nov: Åpent Hus
 20. Nov: Åpent Hus
 27. Nov: Skøytehallen
 4. Des: Åpent Hus
 11. Des: Juleavslutning
 18. Des: LAN

Velkommen til Strikke-og hobbykafè på Aktivitetshuset høsten 2021

Liker du å holde på med strikking/hekling/syng eller bare vil være sosial, er du hjertelig velkommen til Strikkekafè på Aktivitetshuset på Torvastad.

Vi har strikkekafè i kafeen den 2. tirsdagen i måneden, kl 1930-2130.

Følgende tirsdager: 14.9., 12.10. og 9.11 Vi har kveldsmat og god tid til en god drøs! Ta gjerne med en venn eller to, her er det plass til folk i alle aldre!

Gratulerer 2

Idet Kjerkebla' er på veg til trykkeriet rekker vi akkurat å gratulere Anne Margrethe Hausken Nordberg med to nye NM-gull i orientering. Hun vant både den tradisjonelle sprintvarianten og den nye knockout-sprinten. Det må sies å være et solid comeback av veteranen vår i en alder av 45 år!

Her ser vi lederen i Torvastad KFUK-M, Trygve Utvik, med regnbueglorie. Bildet ble tatt på ferie i Troms i sommer.

TROSOPPLÆRING TORVASTAD MENIGHET

Trosopplæringstiltakene våre skal være inkluderende for alle, og vi ønsker at alle barn og unge skal ha mulighet til å være aktivt med på det som menigheten tilbyr. Dersom ditt barn/ din ungdom trenger ekstra tilrettelegging, omsorg eller har andre behov, ta kontakt med oss. Og dersom dere av økonomiske grunner ikke kan betale for at barnet skal bli med på et tiltak, gi oss beskjed, og så løser vi det. Barnet er velkommen til å bli med uansett. Alle skal kunne bli med på våre trosopplæringstiltak. Gi oss også beskjed om eventuelle matallergier.

HØSTEN 2021:

SØNDAGSSKOLE fra 0-12 år

Alle barn er velkomne til søndagsskole under gudstjenestene søndager kl. 11 i kirken en søndag i måneden.

BABYSANG 0-1 år m/foresatt

Babysang m/lunsj torsdager fra 26. aug.

KONFIRMANTWEEKEND 9. trinn

Tur til Nedstrand (Ellers i året har vi aktivitetsskvelder og samlinger annen hver onsdag.)

KONFIRMASJONSPRESENTASJON

9. trinn for 2021/2022:

Søndag 5. sept. KONFIRMASJON for 2020/2021 lør. 11. og søn. 12. september

MILK-kurs:

MiniLederKurs fra 10. trinn.

En mandag i mnd. Middag og undervisning. MILK-ere blir med som ledere på forskjellige trosopplæringstiltak og aktiviteter i KM.

Ungdomsgudstjenester

(TGIF – Thank God it's Friday): Gudstjeneste for ungdomsskole- og videregående elever, tre fredager i høst: 1. oktober, 5. november og 10. desember. Ungdommene selv bidrar og leder gudstjenesten.

Voksenopplæring for voksne:

Aktiviteter, mat og trosopplæring for voksne, to tirsdager i høst: 26. okt. og 23. nov.

Gitar + trosopplæring 4. trinn

Lærer gitargrep og -sanger, og prater om tekstene. Mandager kl. 10.45 på skolen

SUPERONSDAG m/Kor og Lek 1 år – 7. trinn

Ons. (i oddetallsuker) fra 15. sept. til 8. des.

Kl. 12-16 for 5.-7. trinn: vafler/lapper, trosopplæring, leksetid, aktiviteter / midt-dagslaging, spise middag kl. 15.

Kl. 16.00-16.45: salg av middag til familier

Kl. 16.45-17.00 for 1 år – 4. kl: Trosopplæring

Kl. 17.00-17.45 Aktiviteter:

- Kor og Lek fra 1-5 år m/foresatte
- bollebaking/kreativt arbeid 1.-4 trinn

DRAGEKJEMPERNE for 4. trinn. «Leir» i samarbeid med speideren, 2.-3. oktober.

MFO (Menighetens Fritids-Ordning) 1.-4. trinn

På skolens planleggingsdager på høsten (man. 20.9. og fre. 12.11.) inviterer vi 1.- 4. trinnselevne til å bli med på MFO. Vi åpner dørene kl. 7 og har trosopplæring, lunsj og aktiviteter fra kl. 9-14. Servering av middag til alle barna kl. 14. Barna hentes senest kl. 16.30.

Pris: kr. 100.

4-ÅRSBOKA 4 år m/foresatt

Utdeling av 4-årsboka (barnebibelen) til alle som blir 4 år i 2021. I kirken søndag 24. okt.

LYS VÅKEN 6.trinn

Første adventshelg, 27.-28. nov. med overnatting i kirken.

JULEVANDRING barnehagen og 1. trinn

Torsdag -9. desember i kirken

MINI-KONSERT for barnehagene 4 ganger i året

TÅRNAGENTHELG 3. trinn

Samles i kirken og utforsker kirkerommet og kirketårnet en helg i mai.

SPRE GLEDE 3. trinn

Besøk på Storesund bo- og behandlingshjem uken etter Tårnagenthelg, hvor barna deler ut blomster til de eldre.

Vi tar forbehold om endringer som kan komme i løpet av høsten. Følg med på Facebook og hjemmesiden.

Vi har behov for flere frivillige. Ønsker DU å bidra som frivillig på ett eller flere av tiltakene våre? Ta kontakt med oss!

Kulturarrangement og musikk gudstjenester i Torvastad kirke høsten 2021

Tangogudstjeneste. Søndag 19. september kl. 11.00

Denne søndagen flettes musikk av den argentinske komponisten Astor Piazzolla inn i gudstjenesten ved musikerne Almas Karakystyk, fiolin, Halvor Lillesund, akordeon, Ingrid Berg Tobiassen, piano og Kjetil Olai Lundø, kontrabass. Den samme tangokvartetten akkompagnerer også salmer og liturgi.

Piano og harmonium. Torsdag 7. oktober kl. 19.00

Velkommen til et møte med en langt på vei glemt, men veldig flott og særegen musikktradisjon. Lars Inge Tjøstheim, kantor i Falnes og Ferkingstad, tar med seg sitt trykkluftharmonium og spiller sammen med vår lokale pianist Alie Hamberg.

Trykkluftharmoniet ble oppfunnet i 1840 i Paris og skiller seg fra sin yngre fetter sugeluftharmoniet (som vi nordmenn kaller «harmonium» eller «trørgel»). Med trykkluft får man en mye mer direkte, uttrykksfull og nyanserik klang. Mange av datidens kjente franske komponister skrev for instrumentet og det er denne musikken vi får høre på konserten.

Konserten er nr. 6 i serien «Piper og luft» - en serie konserter i Karmøykirkene med musikk for orgel, alene eller i samspill med andre instrumenter.

Jo Hegle Sjøflot: Sanger fra Forkynnerens bok. Torsdag 21. oktober kl. 19.00

I Jerusalem, i det tredje århundret før Kristus, finner vi en gåtefull poet ved navn Qohelet. Poesien hans beskriver mennes-

kets opplevelse av tomhet og forgiengeligheit, og tørst etter Gud, evighet og mening. Tekstene holder seg forbausende godt også i dag, og gir kanskje vel så mye assosiasjoner til de moderne eksistensialister som til det gamle Jerusalem. Qohelets bok kalles «Forkynneren» i norske bibler.

Jo Hegle Sjøflot har komponert musikk til et

knippe utvalgte tekster av Qohelet. 10 av disse har nå blitt til albumet «Før sølvsnoren slites – Sanger fra Qohelets bok» (2021). Det er første gang i norsk sammenheng at Qohelets tekster fremføres på hebraisk. På konserten i Torvastad kirke får vi høre Jo Hegle Sjøflot synge og dessuten spille en rekke instrumenter: saksofon, trekkspill, langeleik og perkusjonsinstrumenter som koshi-bjeller og moondrum.

Åpen kirke med med salmer av Lina Sandell. Lørdag før Allehelgen 6.november fra kl. 15.00.

Åpen kirke med mulighet for lytting, bønn og ettertanke.

Kl. 15.00 og kl. 16.30 blir det minikonserter med salmer av Lina Sandell.

Ettermiddagsmesse og forbundsfest. Søndag 14. november fra kl. 17.00

Gudstjeneste hvor barnekoret Korus, forsangere og band medvirker. KFUK/KFUM forbundsfest på Ungdomshuset etterpå.

Kantategudstjeneste og konsert. Søndag 21. november kl.11.00 og kl. 18.00

Den siste søndagen i kirkeåret, kalt Kristi kongedag, får vi besøk av den anerkjente sangeren Ørjan Har-tveit, som, sammen

med musikere på trompet, fiolin, bratsj, cello og orgel, skal framføre solokantaten «Victoria! Mein Jesus ist erstanden» (Seier! Min Jesus er oppstanden) av G. P. Telemann i gudstjenesten kl. 11.00. Samme dag kl. 18.00 blir det konsert hvor vi også får høre en annen kantate av Telemann: «Jauchzet dem Herrn, alle Welt»

(Rop med jubel for Herren, all jorden). Det blir det også anledning til å synge med på salmer med tekst og/eller melodi fra barokken.

Julekonsert med Scala. Søndag 12. desember kl. 19.00

Voksenkoret Scala ved dirigent Håkon Areklett holder sin tradisjonelle julekonsert i kirken.

Luciamorgen. Mandag 13. desember kl. 07.00

Tradisjonen tro blir det grytidlig Lucia-konsert i kirken denne dagen! Karmøy guttekor m.fl. medvirker. Sett av morgenen til en stemningsfull opplevelse!

Følg med på www.torvastad-kirke.no og Facebooksidene til Torvastad menighet og Torvastad KFUK/KFUM for mer informasjon om billettsalg, evt. endringer m.m.

Hva skjer i gudstjenesten?

Trosbekjennelsen

Trosbekjennelsen fremsies enten direkte etter prekenen, eller i forbindelse med dåpen når vi feirer dåp. Det finnes flere ulike bekjennelser, men den vanligste er Den apostoliske trosbekjennelsen (Apostolicum). På høytidsdager som Juledagen og Påskedagen bruker vi ofte Den nikenske trosbekjennelsen (Nicenum). Det finnes også en tredje trosbekjennelse, Den athanasianske (Athanasianum), men den brukes ikke i liturgien.

Trosbekjennelsene er ment å være en oppsummering av den kristne troen og et konsentrat av apostlenes undervisning (Apostolicum). De fungerer som et referat eller sammenfatning av hva det er vi tror i kirka.

punktet omtaler Den hellige ånd og kirken. Disse tre trosartiklene uttrykker til sammen troen på den treenige Gud. Gud er én og møter oss som Gud vår Far, Sønnen Jesus Kristus og Den hellige ånd.

Trosbekjennelsene finnes ikke i bibelen, de er i stedet en oppsummering av den troen som finnes i bibelen. Apostolicum fant sin form rundt år 700, men har sine røtter tilbake til 400-tallet. Lignende bekjennelser kan vi også finne tidligere, blant annet hos Ireneus (180) og Justin Martyr (150). bekjennelsesformler finnes også i bibelen, blant annet i 1 Kor 8,4-6.

Nicenum ble til på 300-tallet på bakgrunn av en spissfindig, teologisk diskusjon omkring Jesu vesen. Var han bare et menneske, eller var han faktisk både menneske og Gud? Nicenum er en presisering av at kristne tror at Jesus har sitt opphav i Gud, at han er av Guds vesen. Derfor har

denne bekjennelsen setninger som «Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av sann Gud. Født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen». Her poengteres altså troen på den treenige Gud og man utdyper hva det vil si.

Trosbekjennelsen er med i alle gudstjenester og det er valgfritt om vi leser den høyt sammen eller om vi synger den som

vekselssang mellom prest/forsanger og menighet.

Trosbekjennelsen binder oss sammen med kristne over hele verden og strekker seg langt tilbake i tid. Den danner en enhet mellom alle kristne kirkesamfunn. Det er faktisk slik at om en kirke ikke kan binde seg til trosbekjennelsene, da er den ikke «kristen». Dermed vil f.eks. Jehovas vitner og mormonere ikke bli regnet som innenfor de kristne kirkesamfunn da de ikke

vil kunne slutte seg til trosbekjennelsens innhold. Katolske, ortodokse, metodister, anglikanere og mange andre kristne kirkesamfunn regnes derimot sammen med de lutherske som «kristne» i og med at vi deler de samme bekjennelsene, dvs at vi dypest sett har samme religion og tro på den samme Gud, selv om er uenige på en del andre teologiske punkter. På det som virkelig teller er vi enige.

May Ingunn

Kirkens SOS trenger flere frivillige!

Innføringskurs starter i februar og september
Mer info på FB og kirkens-sos.no/frivillig

Ta gjerne kontakt:
rogaland@kirkens-sos.no eller 971 70 995

Torvastad Idrettslag

Astrid Jægtvik

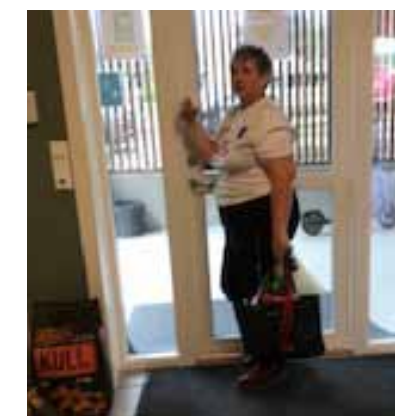
Tine Fotballskole på Torvastad Idrettssenter

Trass strenge restriksjoner rundt korona, har vi også i år gjennomført fotballskole på idrettssenteret.

105 spillere og 30 frivillige gjorde en god jobb siste uka før skolestart. Det var utrolig kjekt å se hvordan samspillet og både det sportslige og sosiale samværet blomstret igjen. Det var stor stas, særlig for de minste, å få utdelt egen fotball, t-

skjorte og sekk.

En stor takk til Sigve Sørensen, Astrid Jektevik og Johannes Kvammen som gjorde dette mulig. Det ligger mange timer med organisering for å få dette til, alt fra matlaging, servering, treningsopplegg osv. En stor takk også til de øvrige frivillige som var med på kjøkkentjeneste og stilte som trenere.

Johannes Kvammen og Sigve Sørensen

Geir Vikse

Småplukk fra år 2000

Haugesunderen, Sjur Jarle Hauge (ex Haugar, Bryne og FKH) ble spillende trener for A-laget. 28-åringen overtok etter Kåre Langesæter som hadde trent laget i tre år.

Klubben satset ca. 30 000kr og la plast på hovedbanen for å tilby grønt gras til en treningskamp mellom FKH og Viking 25. mars. Viking vant 2-1 og

650 tilskuere møtte opp.

Billettinntekter og kiosksalg tilfalt klubben.

TIL's Solfrid Andersen scoret da U-18 landslaget tapte 1-3 for England i EM-kvalifisering.

Orienteringsløperen, Anne Kari Vikingstad (20) sørget for beste lokale prestasjon sa hun ble nr. sju på kortdistansen under Jr-NM i Odda. Dessuten tok hun og broren Jone hvert sitt KM-gull i juniorklassen tidligere på høsten.

Lillebroren, Paul Inge, ble vestlandsmester i klassen H13-14.

Torvastadbuen, Tor Jan Bø, ble ansatt som klubbens første daglige leder.

Vårt jentelag i 13-14årsklassen tok en flott tredjeplass i årets Lyngdalsturnering. Disse deltok: Janne Stange, Karen Hetland, Stine Nordahl, Sissel Haugen, Solveig Stensland og Lena Frøyland.

CH

Kalenderen - kirke og bedehus

Det kan komme endringer, sjekk avisa og facebook. Koronareglene som gjelder: en meters avstand, registrering med navn og telefonnr og ca 120 personer til stede i kirka (avhengig av kohortenes størrelser).

DATO	STED	TID	BESKRIVELSE	PREST	TAKKOFFER TIL
19.09.2021	Torvastad kirke	11:00	Tangogudstjeneste	May Ingunn Vrålstad	Menighetsarbeidet
	Håland bedehus	19:00	NMS		
26.09.2021	Torvastad kirke	11:00	Søndagsskole	Thor André Lindstad	Det norske bibelselskap
	Hauge bedehus	19:00	DISM		
03.10.2021	Torvastad kirke	11:00	Dragekjemperne	May Ingunn Vrålstad	Trosopplæringsarbeidet i menigheten
	Håland bedehus	19:00	NLM		
10.10.2021	Torvastad kirke	11:00	Gullkonfirmanter	May Ingunn Vrålstad	Stefanusalliansen
	Hauge bedehus	19:00	NMS		
15.10.2021	Hauge bedehus	19:00			
17.10.2021	Hauge bedehus	19:00	NOR		
24.10.2021	Torvastad kirke	11:00	4-årsbok	Ove Sjursen	Søndagsskolekretsen
	Håland bedehus	19:00	DISM		
31.10.2021	Torvastad kirke	11:00	Søndagsskole	May Ingunn Vrålstad	Torvastad KFUK KFUM
	Hauge bedehus	19:00	NLM		
07.11.2021	Torvastad kirke	11:00		May Ingunn Vrålstad	Torvastad Menighet
	Håland bedehus	19:00	NMS		
14.11.2021	Torvastad kirke	17:00	Ettermiddagsmesse	May Ingunn Vrålstad	Torvastad KFUK KFUM
21.11.2021	Torvastad kirke	11:00	Søndagsskole	Thor André Lindstad	Åpne Dører
28.11.2021	Torvastad kirke	11:00	Lys våken	May Ingunn Vrålstad	IKO kirkelig pedagogisk senter
	Håland bedehus	19:00	NOR		
30.11.2021	Hauge bedehus	19:00	NMS		
05.12.2021	Torvastad kirke	11:00	Babysang	May Ingunn Vrålstad	Amathea
	Hauge bedehus	19:00	DISM		
12.12.2021	Torvastad kirke	11:00	Syv lesninger	May Ingunn Vrålstad	Normisjon
24.12.2021	Torvastad kirke	14:30		May Ingunn Vrålstad	Kirkens Nødhjelp
24.12.2021	Torvastad kirke	16:00		May Ingunn Vrålstad	Kirkens Nødhjelp
25.12.2021	Torvastad kirke	11:00		May Ingunn Vrålstad	Sjømannskirken - Norsk kirke i utlandet
26.12.2021	Feøy bedehus	17:30	(Båt Kveitevik 17.00, retur 19.45)	Vrålstad	
01.01.2022	Torvastad kirke	11:00		May Ingunn Vrålstad	NMS - Estland

DØPTE:

Marit Kristina Løype Berglie	30.05.2021
Emma Vikshåland Persson	13.06.2021
Dennis Ramberg Thorbjørnsen	19.06.2021
Alba Charalambous	20.06.2021
Sander Berntsen Mannes	20.06.2021
Hayden Torgersen Børseth	03.07.2021
Oliver Hersdal Almås	04.07.2021
Severine Bolstad	04.07.2021
Eleah Nevland Ness	11.07.2021
Sanna Hauge Allendes	01.08.2021
Christoffer Vea Sandhåland	08.08.2021
Liam Steffen Almanza Gaard	15.08.2021
Uller Østebøvik Engebretsen	15.08.2021
Ida Garvik Storesund	15.08.2021

VIGDE:

Julie Haukås og Alexander Thorbjørnsen 19.06.2021, Inger Helen Torgersen og Alexander Børseth 03.07.2021, Ema Kelmendi og Tore-Magne Folkedal 03.07.2021, Åse Martine Sannes og Øivind Birkeland 24.07.2021, Marie Hausken og Albin Jønsen 24.07.2021, Marie Kristine Rød og Fredrik Hansen 14.08.2021

GRAVLAGTE:

Øyvind Tveit	21.05.2021
Alma Siglotte Hetleflåt	25.05.2021
Brit Jorunn Viken	15.06.2021
Kjetil Ask	09.07.2021
Alf Bernhard Øvrebø	13.07.2021
Sverre Halvorsen	16.07.2021
Anne Karin Blikra	23.07.2021
Toralf Jacobsen	30.07.2021
Reidar Owe	03.08.2021
Martha Hervik	20.08.2021

Trosopplæring for voksne

Torvastad menighet starter opp Trosopplæring for voksne. Vi har to samlinger i høst, 26.oktober og 23.novemer, begge gangene kl 19.30-21.45. Vi har forskjellige aktiviteter, blant annet går vi tur, lager mat sammen eller synger sammen. Etterpå blir det undervisning ved sokneprest May Ingunn Vrålstad. Følg med på menighetens facebookside og nettsider for informasjon om oppstart og evt påmelding.

Det er mye rognebær i år, og på våre kanter betyr det at det blir en snøfattig vinter, for rognen skal ikke bære tungt to ganger. Men på østlandet og andre deler av landet betyr mye rognebær det motsatte, altså en snørik vinter.

EN SOMMER ER OVER ...

Disse låvesvalene forlot ikke reiret før slutten av august. Om noen få uker setter de kursen sørover, og de skal langt, noen drar helt til Sør-Afrika.

22. juli-markering

Denne sommeren er det ti år siden angrepet på regjeringskvartalet og Utøya. På oppfordring fra biskopene og kirkerådet ble dette markert med klokkeringing fra de fleste av landets kirker fra kl. 12.00-12.05 og åpen kirke på tiårsdagen. Mange kirker hadde også minnegudstjenester eller andre markeringer og sang "Til ungdommen" sammen med overlevende etter angrepet som for ti år siden.

ÅKRA GAMLE KIRKE 200 ÅR

På Åkra feirer de i disse dager 200 års-jubileum for den gamle kirka som ble vigslet olsok i 1821. Det har gått med 1200 dugnadstimer til å pusse opp kirken som nå framstår som et vakkert smykke. Kirken er ikke lenger i daglig bruk, men brukes blant annet til vielser.